

ذات کمال طلب انسان، پیوسته طالب حق و جویای طریق طهارت و صواب است و از این روست که همواره سر بر مسلک انبیاء سپرده و به جبل متین ادیان دست یازیده و اعتصاب به این طریق را بهترین راه فلاح یافته است و بعد از انبیا، مردان حقی بوده و هستند که بر طریق آنان سیر کرده اند، صلاّی دعوت آنان را سر داده و حیات بخش امت‌ها می شوند. امام خمینی (ره) از جمله رادمردان طریقت یافته‌ای بود که به رسم اسلاف صالح خود با ظهورش لمعان پر فروغ هدایت الهی را تابشی دیگر بخشید و در سایه فراگیری، به آزادسازی اندیشه‌ها و رهایی ملت‌ها توفیق یافت. شخصیتی بی‌بدیل آن قائد رمانی بنیان مرصوصی است که معرفی آن جز در بیان و بنان فرزانگان راه یافته و شاگردان پناه یافته اوشایسته نیست. آن چه در پی آورده می‌شود گزیده‌هایی از بیانات حضرت آیت… جوادی آملی در زمان حیات و بعد از رحلت حضرت امام (ره) است که از جهات گوناگون به تحلیل شخصیت آن بزرگ در ابعاد مختلف پرداخته‌است.

مهندس ومعلم انقلاب

حضرت امام خمینی(قدس سره) نه تنها «مهندس اسلام» بود، بلکه معمار اسلام نیز بود، ایشان نه تنها فهمید که دین چه می گوید، بلکه کوشید تا دین را از صفحه کتاب به در آورده و در صحنه جامعه پیاده کند. امام امت (قدس سره) معماری بود که بر اسلوب هندسه اسلام شناسی، ساختمان عظیمی را بیی افکنی کرد و به پایان رساند و همه دیوارها و سقف های آن را چون «بنیان مرصوص» ساخت.

۲ دهه منصرف به فرد

امام راحل(قدس سره) یک سیر تاریخی دارد که مورخان می توانند درباره او و شناسنامه او بررسی کنند و سخن بگویند: « او ۱۹ سال در خمین زندگی کرد، و پس از آن کم کم وارد مسائل علمی شد، ادبیات، فقه و اصول را مانند دیگران فرا گرفت، تا به حدود سن ۲۷ سالگی رسید، و … که دیگران نیز این مراحل را داشته اند، ولی در سن ۹۰ ساله امام امت (قدس سره)، ۲ دهه را باید از یکدیگر جدا کرد، که دیگران این ۲ دهه را نداشتند و این ۲ دهه مخصوص ایشان است:دهه اول، دهه انس او به جهان «غیب» و «عرفان» است.دهه دوم، دهه انس او به عالم «شهادت» و «هبری» است.دهه اول از اواخر سن ۲۷ سالگی تا اوایل ۳۸ سالگی است از سال (۱۳۴۷ -ق) شروع می شود و تا سال ۱۳۵۸ (د-ق) ادامه می یابد یعنی سال هایی که حضرت امام (قدس سره) کتاب های عمیق عرفانی را می نوشت؛ در ۲۷ سالگی کتاب شریف «صباح الهدایة الی الخلافة و الولاية» آونوش؛ سپس تعلیقات بر قصوص، تعلیقات بر مصباح الانس و آن گاه سر الصلاة» را به رشت تحریر فر آورد. این ها کتاب هایی نیستند که هر کس ۱۰ یا ۲۰ سال در حوزه علمیه بود و درس می خواند، بتواند بفهمد. این ها نظیر رسائل، مکاسب، جواهر یا منظومه نیست. این دهه ۲۷ تا ۳۷ سالگی دهه غیب و قلمروی غیبی شخصیت امام راحل (قدس سره) است.اما دهه دوم که دهه شهادت و نشأٔ شهادت اوست، از پایان سال (۱۳۵۷ -ق) تا آغاز سال (۱۳۶۸ ه-ق) است که در این دهه عالم را زیر و رو کرد.دور زندان و تبعید نشانه «مظلومیت» بود، نه اقتدار، و خیلی از افراد به زندان رفتند، ولی آیا توانستند پس از آزاد شدن، کشور را رهبری و جنگ راهدایت کنند و انقلاب را به سامان برسانند؟ بسیاری مظلوم بودند، ولی آیا این قدرت را داشتند که اگر بر سریر اقتدار بنشینند، چون حضرت علی(ع) حکومت کنند؟ این

نشد و از زمین ، کوه ها، معادن دل زمین ، دریا و موجودات دریایی بدگویی نشد، این ها دنیا نیستند، «دنیا» (که ضمیر و قلب، متوجه اوست) مجموعه ای از عناوین اعتباری» است که انسان تپکار را رساند، امام امت (قدس سره) بود. این ۲ دهه شاخص و بارز؛ تمیز دهنده زندگی حضرت امام خمینی (قدس سره) از دیگران است، بقیه آن چه که ایشان در قم بود، یعنی ۴۰ سال وسط، هر چند با ریاضت و تهذیب نفس هماهنگ بود، تدریس می کرد، ولی دیگران نیز چنین دورانی را پشت سر گذاشتند و تفاوتی که با دیگران بود، در این جهان قابل تبیین بود، اگر تعمق در «اصول» یا تحقیق در «فقه» داشت، هر چند با دیگران فاصله داشت، ولی نه آن قدر که عالم آرا و عالم گیر باشد. بنابراین امام راحل (قدس سره) را باید با این ۲ دهه شناخت: دهه اول، دهه «غیب» و دهه دیگر دهه «شهادت» اوست. طوبی برای کسی است که بین غیب و شهادت از یک سو، بین عرفان و سیاست از سوی دیگر، و بین فلسفه و سیاست از سوی سوم جمع کرد. او نه تنها قائل به «ولایت فقیه» بلکه چون حکیم بود، قائل به «ولایت حکیم» بود و چون عارف، قائل به «ولایت عارف» بود؛ او «ولایتی» را آورد که در آن قفاهت، آمیخته با حکمت و حکمت، عجب شده با عرفان بود.(۱)

افقه عبادت

امام راحل (قدس سره) که هنگام ارتحال در آستانه ۹۰ سالگی بود، تا آخرین لحظه همان حرفی را داشت که در اوایل فرمود. در حالی که رهبران دیگر در این سن بازنشست هستند. فرق اساسی بین این ۲ آن است که آن ها برای آب و خاک می جنگند، در حالی که او برای «فرشته شدن» نبرد می کند، آن ها برای نان و رفاه مبارزه می کنند، و حال آن که او برای تحصیل عقل و کسب بهشت می جنگد. لذا هر چه سن او بیشتر می شود، خوی رزم جوی و جهاد در اتقویت می شود. فرق جهاد اسلامی با جهاد غیر اسلامی در همین است. لذا هر چه سن انسان بالاتر می رود، رزم و بیشتر می شود؛ چه این که نماز و روزه و نیز بیشتر می شود. چون انسان برای مقام می جنگد. اگر کسی برای مقام مبارزه می کرد، جنگ در دوران بازنشستگی او فرا رسید، دیگر داعیه و انگیزه نظامی ندارد. همچنین اگر کسی برای مال یا اعمال غریز جنسی جنگ می کرد وقتی پیر و فرتوت شد و همه این نیروها را از دست داد، چنان که نه غذای سالمی می تواند بخورد نه خواب خوبی دارد، او که دیگر داعی برای جنگ ندارد! اما اگر کسی برای رضای خدا جنگ و جهاد کرد، در هر چه پیرتر می شود، مبارزه را با نشاط بیشتری ادامه می دهد. لذا شخصیت والای امام راحل (قدس سره) از آن جهات یاد شده تأمین شده است؛ یعنی او اولاً: خود را به منلقه فرشته‌ها با نزدیک کرد.ثانیاً: در نظام درونی، همه خواسته های خود را بر «عقل» غرزد کرد.ثالثاً: یازده این ۲ فعالیت علمی و عملی آن بود که موفق شد همه عبادات مخصوصاً حج» را اقامه کند.

دنیای خود شما هستید

حضرت امام خمینی (قدس سره) در تفسیر شریف سوره حمد، این تعبیر را داشتند که: جوان‌ها بهتر از سالنمدان می توانند خود را نجات دهند. همه ما باید بکوشیم تا خاطراتی را که برمان خروشانید و جاذبه دار است، طرد کنیم چون این نوع جاذبه‌ها مصداق این حدیث شریف است که: «فانما مثل الدنیا کمثل الحیة لین سبها و قاتل سبها» (۲) دنیا مانند مار است که تماس با بدن آن نرم و سم آن کشنده است. یکی از نوآوری های امام بز گوار (قدس سره) آن است که در تبیین معنای «دنیا» می فرمود: دنیا خود شما آن است که هم در براین فکری بر بزرگان، نقدی قابل توجه دارد و هم در مسائل عرفانی بر ره آورد صاحب بصران نقدی عمیق و عارفانه دارد؛ مثلاً بر «اسفار اربعه»، آن گونه که عارف نامدار میرزا محمد رضا قمشه ای (قدس سره) بیان می کند، نقد داشته و آن را

به سبک خاص خود تبیین می کند و سر مطلب این است که هر چه «بصر» قوی تر باشد، ره آورد آن نیز بیشتر و بهتر خواهد بود.

مظلومیت قرآن

امام راحل (قدس سره) دلش برای معرفت بلند انسان سوخته و درباره قرآن کریم اظهار نظر کرده، می گوید: «ما چقدر پیچازه لیم و قرآن کریم چقدر مظلوم شده که باید خدای سبحان را به وسیله «شتر» معرفی کند و به ما بگوید: « افلا یظنرون الی الابل کیف

هیزم افروخته جهنم است و گرنه شما به آسمان یا زمین بروید، دنیا را پیدا نمی کنید؛ زیرا همه این ها «آیات الهی» هستند، موجوداتی که تسبیح گوی حق اند و مستقیماً برای عبادت خدای سبحان و به طور غیر مستقیم برای نفع ما خلق شده اند. همان طور که بین صاحب نظران و اندیشمندان تفاوت و اختلاف وجود دارد، بین صاحب دلان و صاحب بصران نیز تمایز و تفاوت است، نه آن ها که از راه فکر قدم بر می دارند همتا و همسان هستند، و نه آن ها که با شهود این راه را طی می کنند هم سنگ یکدیگرند. امام راحل (قدس سره) هم در بخش صاحب نظران حضور دارد و هم در صحنه صاحب دلان. او در صحنه صاحب نظران یک اندیشمند فائق است و در میدان صاحب دلان، یک صاحب بصر صائب است. نشانه اش آن است که هم در براین فکری بر بزرگان، نقدی قابل توجه دارد و هم در مسائل عرفانی بر ره آورد صاحب بصران نقدی عمیق و عارفانه دارد؛ مثلاً بر «اسفار اربعه»، آن گونه که عارف نامدار میرزا محمد رضا قمشه ای (قدس سره) بیان می کند، نقد داشته و آن را

خلقت:» (۵). امام راحل (قدس سره) این مسئله را با احساس درد می گوید، ایشان در تفسیر شریف سوره حمد می فرماید: ما برای آن می نالم که کار معرفت به جایی رسیده که به جای این که خدا را با « هو الاول و الاخر و الظاهر و الباطن» (۶) بشناسیم، باید خدا را با شتر بشناسیم. چرا خدا را با ایلم شتر بشناسیم که شتر شناسی باید معرفت… باشد؟

دینات و سیاست

امام راحل شاخصه ای دارد که نه شرعیتان دارند، نه طریقتیان داشته‌اند، نه حقیقتیان از آن برخوردارند؛ چون شرعیتان می گفتند: «شریعت منهای سیاست» است، و طریقتیان می گفتند: «طریقت» منهای «سیاست» است، و حقیقتیان هم باورشان این بود که: «حقیقت» منهای «سیاست» است ولی امام امت هم سخن مرحوم مدرس (قدس سره) را فرمود که: «شریعت و دینات ما عین سیاست است، و هم بالاتر از مدرس، آن چاره که ما از مدرس شنیده بودیم، فرمود که: «طریقت» ما عین «سیاست» ماست، و بالاتر از آن، سخن حقیقتیان را هم سیر کرد که: «حقیقت» ما عین «سیاست» است. البته سیاست در شریعت به سبکی، در طریقت به سبک دیگر، و در حقیقت نیز به روش خاص خود می باشد.

وظیفه، ادای دین است

ادامه راه انبیا نه تنها در سالگرد انقلاب، دهه فجر و نه فقط سالی چند بار یا هفته ای یک بار، بلکه « هر بادامه» و « هر شامگاه» خواهد بود. اگر سخن از نماز در اوقات ۵ گانه مطرح است، پیام آن ناظر به صرف تعمت در راهی که متتعمعین صرف کرده اند می باشد.

شخصیت امام خمینی (ره) به روایت آیت ا… جوادی آملی

علیهم السلام محشور فرمایند. این بزرگ زهر هبر الهی هم، احکام الهی را آزاد کرد و هم حکمت های الهی را رهایی بخشید. حضرت علی علیه السلام نامه ای به طور جداگانه خطاب به مردم مصر نوشت که در آن به مسلمانان مصر چنین خطاب کرد: ای مسلمین مصر! ما در حال نبرد و جهاد هستیم و شما علیه باطل هستید؛ بنابراین آن را باید بکشید، دشمن او بیدار است و او را رها نمی کند: «من نام لکم ینم عنه» (۱۶).

اگر خواستید انقلاب اسلامی در مصر مستقر شود و عمر وعاص ها در قلمرو دین طمع نکنند، نخواهید تا دشمن بیدار ننازد. این بیان نورانی، شعار انقلابی رهبر مسلمین، امیر المومنین علیه السلام است: هر آن غافل زید، غافل خرد تیر، شیطان، خواه در جهاد اکبر، خواه در جهاد صفر، از راهی می آید که انسان از آن غافل است: «نه بر اکم هو و قبیله من حیث لا یتروهم» (۱۷). یعنی شیطان و ستادش از راهی بر شما می تازد که شما نمی بینید. این دستور علوی هم اکنون نیز زنده است، یعنی اگر مسئولان کشور به وظایف خود وفادار نباشند، نخواهید که اگر امت اسلامی در همه مراسم اجتماعی و سیاسی در صحنه حضور پیدا نکند، خواهید است، اگر تلاش اسلام شناسان بر این محور نباشد که معارف بلند و دین عقرب را از چنگال و حجاب وهم و خرافات رها کنند، خواهید اند، اگر احکام دینان دین نگویند تا احکام الهی در جامعه به درستی تبیین و اجرا شود، خواهید اند، اگر حکم شناسان دین تلاش نکنند تا کلمات حکیمانه کسی که می گوید: «اعلیت جوامع الکلم» (۱۸) به درستی شناخته و عرضه شود، خواهید اند، اگر جامعه بخوابد، بیگانگان می تازند.

خط امام

کلمه «خط امام» بودن، یا «ادامه دهنده راه امام» بودن و مانند آن، یک سلسله واژه ها و داعیه های پرچانیه است؛ ولی اگر مسئله به درستی بررسی و تحلیل شود، آن گاه روشن خواهد شد که کمتر کسی به خود اجازه می دهد که بگوید من تابع خط امام هستم. امام راحل (قدس سره) مسئولیتی به نام مرتجع (مقام افتاء) داشت، که عصاره فتاوی ایشان به صورت رساله های فارسی و عربی جلوه کرده است، که مشتمل بر کلیاتی است که دیگر فقها نیز آن ها را گفته اند. فاصله فقهی ایشان با دیگران، خیلی نیست و از طرفی در ک آن معانی کلی نیز خیلی سخت نیست؛ لذا بقای بر تقلید در زمان ارتحال ایشان امری دشوار نخواهد بود. اصول بقای بر تقلید میت کاری است آسان؛ زیرا آن مرجع تقلید فتاوی کلی را بیان کرد و از فتاوی کلی همواره زنده است. اما ادامه دادن راه امام راحل (قدس سره) ادامه دادن راه یک «رهبر» و «ولی» است. کار امام راحل (قدس سره) که دستور جزئی می دهد و رهنمود خاصی ارائه می کند، «ولی» در باره هر کاری که باید انجام شود، به طور روزانه تصمیم نواز می گیرد، چنان که گاهی شهید پیروزی می نوشد و گاهی نیز سم و زهر پذیرش قطعنامه را می کشد. کار او مقطعی، جزئی و روزانه است؛ لذا گاهی تلخ و زهر آلود خیلی است. حال باید دید که چه کسی می تواند بگوید: « من تابع امامم» و پیروی خط آن حضرت به چه معناست؟ «تابع امام» کسی است که بیشتی چون امام راحل (قدس سره) داشته باشد، چنان که اگر فقیهد امروز باید ماجم زهر را، گرچه خط تلخ است، بنوشد نکند، و اگر دریافت که دوزخ دیگر باید شهید را، با شکر نه با فخر، بنوشد، شاکرانه قبول کند.

«بقا بر ولایت ولی» به معنای داشتن پیوند تنگاتنگ جزئی با روح ولی و ارتباط ناگسستگی غیبی با روح اوست. این که انسان به درستی بفهمد و تشخیص دهد که کجا جای فریاد است و کجا جای سکوت، و در یاد که کجا جای نوشیدن زهر و سم است و کجا جای نوشیدن شهد، کار آسانی نیست. بنابراین هرگز کسی به خود اجازه ندهد که به آسانی بیفاد که «من تابع خط امام هستم»، مگر «بقا بر ولایت ولی» آن حضرت را از زیر یک در جان خود احساس کند، به این معنا که اگر به او بگویند: اکنون زمان پذیرش قطعنامه و نوشیدن شرنگ است و این زهر کشنده را باید بنوشی، دریغ نوزیده، صابانه پذیرفته و تحمل کند، چه این که اگر گفتند فتح خمرشرو جای نوشیدن شهید است، شاکرانه قبول کند. در این صورت است که انسان می تواند مدعی پیروزی از خط امام باشد. بنابراین داعیه تابعیت خط امام و ادعای پیروزی مسیر امامت آن حضرت، از توان بسیاری از افراد عادی خارج از تحمل آن ها بیرون است. به نقل از کتاب: « امام خمینی در بیان و بنان آیت ا… جوادی آملی»

– محمد امین شاهجویی – مرکز نشر اسرا –
نویس تها:

- ۱- اتحاد ولایت و قفاهت در شخصیت ممتاز امام خمینی (قدس سره): آوای توحید (نامه امام خمینی (قدس سره) به گور باجف و شرح آن) – ص ۲۳.
- ۲- نهج البلاغه فیض الاسلام- نامه ۶۸-ص ۱۰۶۵
- ۳- فصلت – ۱۱
- ۴- جن- ۱۵
- ۵- غاشیه- ۱۷
- ۶- جدید- ۳
- ۷- اعراف- ۱۴۳
- ۸- شعرا- ۶۱
- ۹- توبه- ۴۰
- ۱۰- احزاب- ۱۵
- ۱۱- احزاب- ۱۶
- ۱۲- احزاب- ۲۳
- ۱۳- همان مصدر
- ۱۴- نهج البلاغه فیض الاسلام- نامه ۵۲(عهدنامه مالک اشتر)- ص ۱۰۱
- ۱۵- همان مصدر- ص ۱۰۱
- ۱۶- نهج البلاغه فیض الاسلام- نامه ۶۲-ص ۱۰۵
- ۱۷- اعراف- ۲۷
- ۱۸- بقر: الانوار- ج ۹۸-ص ۲۸؛ خصال- باب الخمسة- ج ۵۷

آگهی فراخوان ارزبایی

مناقصه شماره ۱۰۲

سازمان اتوبوسرانی مشهد

موضوع: عملیات اجرایی احداث ساختمان اداری پایانه غدیر

رتبه و صلاحیت پیمانکار: پیمانکاران دارای صلاحیت در رشته ساختمان و پایه ۵

کارفرما: سازمان اتوبوسرانی مشهد

مشاور: شرکت مهندسیین مشاور زیست کاوش

مدیر طرح: سازمان همکاری مشاورین ره طرح پیمانکاران واجد شرایط می توانند از تاریخ نشر آگهی فراخوان لغایت مورخ ۱۳۸۸/۱۲/۲۱ ضمن واریز مبلغ یکصد هزار ریال به حساب شماره ۴۰۷۴۷۹۶۶۱ سازمان اتوبوسرانی مشهد نزد بانک تجارت شعبه خیابان احمدآباد مشهد جهت خرید اسناد ارزیابی پیمانکاران به آدرس مشهد، چهارراه دکتر- سازمان اتوبوسرانی مشهد و حومه واحد قراردادها مراجعه و پس از تکمیل اسناد حداکثر تا پایان وقت اداری روز ۱۳۸۸/۱۲/۱۱ در پاکت دربسته به دبیرخانه سازمان تحویل فرمایند.

سازمان اتوبوسرانی مشهد

۱۳/۲۳۷۵۷۵